

ומבאר רבי אלעזר למה המתניו המלאכים לבוא אל יעקב, עד שהלך מבית לבן. ומוסיף רבי אלעזר, **והכא פיון דאשתזיב מניה דלכו וְהָא אַתְפְּרֵשׁ מְנִיָּה** - וכאן כיון שהגיע יעקב לבאר שבע וניצל מכישופיו של לבן, והרי נפרש ממנו לגמרי והחליט שלא להתראות עמו יותר, **כְּדִין אַזְדוּגָת עַמִּיָּה שְׂכִינְתָא** - אז התחברה עמו השכינה לדור עמו בקביעות, כיון שכל זמן שהצדיק בשכונת הרשע אין השכינה מתגלה אליו, **וְאָתוּ מִשְׁרִיין קְדִישִׁין לְסַחְרָא לִיָּה** - ובאו מתנות מלאכים קדושים להקיף אותו, **וְכִדִין** - ואז כתוב (בראשית לב ג) **'וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כִּי אֲשֶׁר רָאִים מַתְּנֵה אֱלֹהִים זֶה' וְגו'**, דהיינו שראה את אותם המלאכים שבאו עם השכינה.

ומוסיף רבי אלעזר שאלו המלאכים ששלח יעקב לעשיו.

ומוסיף רבי אלעזר, **וּמֵאִינוּן מְלָאכִין שְׂדֵר לִיָּה לְעֵשׂוֹ** - ומאותם המלאכים שלח לו לעשיו אחיו, ומביא ראיה, **הָדָא הוּא דְכַתְיֵב** - זהו שכתוב בפסוק שלאחריו, **'וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלָאכִים'**, ופירושו, **מְלָאכִים מְמֹשׁ הוּוּ וְדָאֵי** - היו בוודאי, שהרי בפסוק שלפניו כתוב שבאו אליו המלאכים, אם כן מוכח שלא שלח יעקב אנשים אלא מלאכים.

אחר שביאר רבי אלעזר את הפסוק 'כי מלאכיו יצוה לך' על שמירת יעקב ע"י המלאכים, מקשה רבי יצחק סתירה בין דברי פסוק זה, לפסוק 'חונה מלאך ה' סביב ליראיו':

פְּתַח רַבִּי יַצְחָק וְאָמַר, פְּתִיב - כתוב בפסוק (תהלים לד ח) **'חֹנֶה מְלָאךְ ה' סְבִיב לִירְאָיו וַיְחַלְצֵם, הָא אֲוֹקְמוּהָ** - וכבר ביארו חכמים את פסוק זה במקום אחר, **אָבֵל** - ואולם עדיין יש לבאר בלשון הפסוק, שכן **בְּאֶתֶר חַד**

- במקום אחד כתוב 'כי מלאכיו יצוה לך' **סְגִיָּאִין** - מלאכים הרבה והיינו שמלאכים **חַד** - ואילו כאן משמע מהפסוק שמביאים **דְּכַתְיֵב** - וכמו שכתוב **'חֹנֶה מְלָאךְ ה' סְבִיב לִירְאָיו וַיְחַלְצֵם'**, הרי שנקט מלאך בלשון יחיד, שרק מלאך אחד מלווה אותו.

אחר שהקשה בסתירת הפסוקים אודות שמירת הצדיקים, מבאר רבי יצחק את כוונת הכתוב באומרו 'חונה מלאך ה':

אֵלָא מה שכתוב בפסוק **'כִּי מְלָאכִיו יִצְוֶה לְךָ'** בלשון רבים, **אֵלִין שְׂאָר מְלָאכִין** - אלה הם שאר מלכים סתם אשר באים יחד עם השכינה במחנהו, ואילו **'מְלָאךְ ה' סְבִיב דָּא שְׂכִינְתָא** - הכוונה היא לשכינה המכונה 'מלאך ה', אשר היא יורדת לעולם על מנת להציל את הצדיק, **כְּמָה דְאֶתְ אָמַר** - וכמו שמצאנו לשון זו על השכינה במאמר הכתוב, (שמות ג ב) **'וַיֹּרָא מְלָאךְ ה' אֵלִין בְּלַבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה'**, ששם התגלתה לו השכינה, הנקראת 'מלאך הוי"ה'. **וּבְגִין כֵּן** - ומשום כך נאמר **'חֹנֶה מְלָאךְ ה' סְבִיב לִירְאָיו'**, שהשכינה שהיא 'מלאך ה' חונה סביב לצדיק לשומרו, ומבאר שהכוונה באומרו 'סביב ליראיו' היינו **לְאֶקְפָא לִיָּה בְּכָל סְטְרִין בְּגִין לְשׂוּבָא לִיָּה** - להקיף אותו מכל צדדיו כדי להצילו ולהגן עליו. **וְכַד שְׂכִינְתָא שְׂרִיא בְּגוּיָה דְבַר נֶשׁ** - וכאשר השכינה שורה בגופו של הצדיק, **כְּמָה מִשְׁרִיין קְדִישִׁין כְּלָהוּ אַזְדַּמְנוּ לְתַמְּנוּ** - אזי באים עמה כמה מתנות של מלאכים קדושים וכולם מזומנים לשם לשמור על הצדיק.

וְהָכָא פִּיּוֹן דְאֶשְׁתְּזִיב מְנִיָּה דְלָכוּ וְהָא אַתְפְּרֵשׁ מְנִיָּה, כְּדִין אַזְדוּגָת עַמִּיָּה שְׂכִינְתָא, וְאָתוּ מִשְׁרִיין קְדִישִׁין לְסַחְרָא לִיָּה, וְכִדִין 'וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כִּי אֲשֶׁר רָאִים' וְגו' (שם פסוק ג).

וּמֵאִינוּן מְלָאכִין שְׂדֵר לִיָּה לְעֵשׂוֹ, הָדָא הוּא דְכַתְיֵב 'וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלָאכִים', מְלָאכִים מְמֹשׁ הוּוּ וְדָאֵי.

פְּתַח רַבִּי יַצְחָק וְאָמַר, פְּתִיב (תהלים לד ח) 'חֹנֶה מְלָאךְ ה' סְבִיב לִירְאָיו וַיְחַלְצֵם, הָא אֲוֹקְמוּהָ, אָבֵל בְּאֶתֶר חַד כְּתִיב 'כִּי מְלָאכִיו יִצְוֶה לְךָ', מְלָאכִיו סְגִיָּאִין, וְהָכָא חַד, דְּכַתְיֵב 'חֹנֶה מְלָאךְ ה' סְבִיב לִירְאָיו וַיְחַלְצֵם'.

אֵלָא 'כִּי מְלָאכִיו יִצְוֶה לְךָ, אֵלִין שְׂאָר מְלָאכִין. 'מְלָאךְ ה' סְבִיב דָּא שְׂכִינְתָא, כְּמָה דְאֶתְ אָמַר, (שמות ג ב) 'וַיֹּרָא מְלָאךְ ה' אֵלִין בְּלַבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה. וּבְגִין כֵּן 'חֹנֶה מְלָאךְ ה' סְבִיב לִירְאָיו, לְאֶקְפָא לִיָּה בְּכָל סְטְרִין בְּגִין לְשׂוּבָא לִיָּה. וְכַד שְׂכִינְתָא שְׂרִיא בְּגוּיָה דְבַר נֶשׁ, כְּמָה מִשְׁרִיין קְדִישִׁין כְּלָהוּ אַזְדַּמְנוּ לְתַמְּנוּ.

נפשי צמאה לדעת

כל רז סודך

זוהר הקדוש המבואר < עם פירוש "הכתר והכבוד"

ביאור בשפה ברורה הפותח את לב הלומד, עם מקורות וביאורים על פי גדולי המפרשים

גדולי הצדיקים שליט"א מעידים: ביאור נפלא כזה טרם בא לעולם

